

Czwartek, 29 września 2011 r.

110. wyraża przekonanie, że przedstawiciele Parlamentu powinni odgrywać aktywną rolę w związku z konferencją; najlepiej byłoby, gdyby Parlament Europejski był oficjalnie zaangażowany w konferencję, miał taki sam status jak delegacja Komisji lub co najmniej taki sam status, jakim cieszył się podczas innych konferencji,

*

* *

111. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

Przyszłość Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

P7_TA(2011)0431

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie przyszłości Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

(2013/C 56 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, na mocy którego ustanowiony został Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)0500),
- uwzględniając roczne sprawozdania Komisji z działalności EFG,
- uwzględniając konferencje zainteresowanych stron przeprowadzone przez Komisję w styczniu i w marcu 2011 r. z udziałem państw członkowskich i przedstawicieli partnerów społecznych, poświęcone przyszłości EFG,
- uwzględniając przyjęte przez Parlament Europejski od stycznia 2007 r. rezolucje w sprawie EFG, w tym uwagi Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) w sprawie odnośnych zastosowań,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie finansowania i funkcjonowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji ⁽⁵⁾, w tym opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) z dnia 25 czerwca 2010 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ P7_TA(2010)0303.

Czwartek, 29 września 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając poświęcone EFG obrady specjalnej grupy roboczej komisji EMPL,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że EFG został wprowadzony w celu wspierania środków adresowanych do tych pracowników, którzy w największym stopniu ucierpieli z powodu masowych zwolnień spowodowanych globalizacją lub kryzysem finansowym i gospodarczym w Unii Europejskiej, a także z myślą o ponownej integracji zawodowej;
- B. mając na uwadze, że w zdecydowanej większości przypadków EFG był uruchamiany w przypadkach zwolnień spowodowanych kryzysem finansowym i gospodarczym;
- C. mając na uwadze, że Komisja proponuje przedłużenie do końca 2013 r. tymczasowego odstępstwa umożliwiającego wykorzystanie EFG w celu udzielenia wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego;
- D. mając na uwadze, że EFG został opracowany jako narzędzie służące szybkiej interwencji w przypadku masowych zwolnień, tak aby zapobiegać długoterminowemu bezrobociu w trudnych warunkach na rynku pracy; mając na uwadze, że pierwotnym celem EFG jako instrumentu było łagodzenie w krótkim czasie poważnych i nieprzewidzianych problemów związanych z rynkiem pracy, spowodowanych zwolnieniami dużej liczby pracowników przez duże przedsiębiorstwa lub MŚP działające w konkretnym sektorze i w danym regionie; jednocześnie ponownie podkreśla, że długoterminowe cele strategii Europa 2020 zmierzające do zwiększenia stopy zatrudnienia i zdolności do znalezienia zatrudnienia wspierane są przez Europejski Fundusz Społeczny (EFS);
- E. mając na uwadze, iż ustalono, że długotrwała procedura uruchamiania EFG jest główną wadą odnośnego rozporządzenia;
- F. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie podjęły wysiłki, aby móc skorzystać z EFG ze względu na trudności w znalezieniu odpowiedniego finansowania krajowego;
- G. mając na uwadze, że EFG przyczynił się do pilotażowego wprowadzenia innowacyjnych środków służących zwiększeniu zdolności pracowników do znalezienia zatrudnienia;
- H. mając na uwadze, że obecne rozporządzenie w sprawie EFG okazało się wystarczająco elastyczne, by znaleźć zastosowanie w różnych systemach rynku pracy i w różnych kontekstach w całej UE;
- I. mając na uwadze, że EFG finansował środki uzupełniające wobec środków finansowanych z EFS, a także dodatki przyznawane w czasie szkoleń zawodowych i przekwalifikowania;
1. przypomina, że EFG został utworzony z myślą o tym, by wykazać solidarność UE z pracownikami dotkniętymi masowymi zwolnieniami będącymi efektem globalizacji, a w 2009 r. – w ramach planu naprawczego – cel ten został rozszerzony o zwolnienia spowodowane również kryzysem finansowym i gospodarczym;
2. uznaje wartość dodaną EFG, jako instrumentu szybkiej interwencji o ograniczonym zasięgu i zorientowanego na współfinansowanie działań w ramach aktywnej polityki rynku pracy w celu pomocy zwolnionym pracownikom w ponownym wejściu na rynek pracy; podkreśla również, że w przyszłości należy się skoncentrować na zrównoważonych politykach w zakresie rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do korzystania z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w celu realizacji celów UE i propagowania nowych umiejętności, w tym w odniesieniu do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy o wysokiej jakości;

⁽¹⁾ P7_TA(2011)0266.

Czwartek, 29 września 2011 r.

3. jest zadowolony faktu, że EFG mógł wesprzeć około 10 % zwolnionych pracowników w UE w okresie 2009-2010 i zauważa, że około 40 % pracowników, z myślą o których uruchomiono EFG w 2009 r. zostało pomyślnie ponownie włączonych do rynku pracy, pomimo negatywnych skutków kryzysu finansowego i gospodarczego dla rynków pracy;
4. popiera wniosek Komisji o kontynuowanie EFG, wykraczając poza obecne wieloletnie ramy finansowe, oraz wzywa do pilnego wyjaśnienia sytuacji w odniesieniu do rolników i pracowników o umowach na czas określony;
5. postuluje o ściśle powiązanie nowego EFG z europejskimi ramami restrukturyzacji, które są niezbędne w celu przewidywania okresu przejściowego i zarządzania zmianami w okresie przejściowym;
6. jest zdania, że największą wartością dodaną, jakiej źródłem może być EFG jest udzielanie skutecznego wsparcia w zakresie szkolenia i przekwalifikowania pracowników z myślą o ponownym ich zatrudnieniu w sytuacji trudnych warunków na rynku pracy wynikających z nieprzewidzianej restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów, które skutkuje niedopasowaniem umiejętności zawodowych lub pogłębieniem tego niedopasowania; podkreśla, że taki instrument byłby cennym uzupełnieniem tych środków finansowanych z EFS, które mają na celu głównie dostosowanie w związku z globalnymi wyzwaniami i z myślą trwałym wzroście gospodarczym; podkreśla następnie, że z jednej strony instrument ten byłby gwarancją solidarności UE z pracownikami, którzy ucierpieli z powodu restrukturyzacji, a z drugiej strony wszystkie państwa członkowskie mogłyby czerpać korzyści z jego szybkiej, ukierunkowanej i odpowiedniej interwencji, z myślą o zapobieganiu długoterminowemu bezrobociu;
7. jest zdania, że głównym wyzwaniem, z którym należy się zmierzyć w przyszłości jest wprowadzenie szybszych procedur interwencji, które umożliwiłyby skuteczniejsze i szybsze uruchamianie EFG;
8. uwzględni wysiłki Komisji mające na celu przedstawienie wykonalnych rozwiązań z myślą o skróceniu procedury ubiegania się o środki i uruchamiania funduszu do maksymalnie sześciu miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku do dnia przekazania środków zainteresowanemu państwu członkowskiemu, zgodnie z procedurami ustawodawczymi i budżetowymi przewidzianymi aktualnie dla EFG; zauważa jednakże brak postępów w ciągu ostatnich czterech lat aktywności EFG i wzywa państwa członkowskie do przyśpieszenia działania funduszu poprzez przygotowanie do środków wchodzących w zakres EFG, nie dopuszczając jednak do sytuacji, w której państwa zmagające się z problemami budżetowymi byłyby dyskryminowane;
9. nawołuje do tego, by w przyszłości EFG koncentrował się zdecydowanie na innowacji, zgodnie z celami strategii Europa 2020, oraz wzywa Komisję do przedłożenia wniosków mających na celu uwzględnianie w ramach EFG kryzysów lokalnych, regionalnych lub krajowych, które prowadzą do zwolnień na dużą skalę;
10. podkreśla, że Komisja musi zapewnić, że przyjmowane środki są spójne i zgodne z celami strategii Europa 2020, oraz wykorzystać część budżetu na pomoc techniczną w celu promowania i upowszechniania najlepszych praktyk wśród państw członkowskich, a także wzajemnego uczenia się;
11. wzywa Komisję do zapewnienia spójności między interwencjami EFG i działaniami ukierunkowanymi na przedsiębiorstwa i sektory w obszarze objętym przepisami UE w dziedzinie konkurencji i polityki przemysłowej;
12. wzywa do usprawnienia w przyszłości rozporządzenia w sprawie EFG, tak aby fundusz ten nie stwarzał dla międzynarodowych przedsiębiorstw pokusy nadużyć;
13. podkreśla, że partnerzy społeczni i lokalne władze powinni być ściśle zaangażowani w procedurę zgłaszania wniosków oraz, przede wszystkim, w opracowywanie zestawu skoordynowanych środków; ponownie podkreśla, że partnerzy społeczni powinni uczestniczyć w monitorowaniu wdrażania i w ocenie wyników, jakie zastosowane środki mają dla wszystkich pracowników;

Czwartek, 29 września 2011 r.

14. wzywa Komisję do zbadania sposobów zapewnienia, że finansowanie z EFG nie będzie wykorzystywane pośrednio przez międzynarodowe przedsiębiorstwa wykazujące zysk netto do redukcji ponoszonych przez nie kosztów przeprowadzanych restrukturyzacji w sposób odpowiedzialny społecznie i do uchylania się od odpowiedzialności; wzywa Komisję do ustanowienia unijnych ram przewidywania zmian i zarządzania nimi oraz restrukturyzacji, w których przedsiębiorstwa te będą ponosiły finansową odpowiedzialność za działania mające na celu pomoc pracownikom w znalezieniu nowego zatrudnienia;

15. wzywa Komisję do ustalenia powodów, dla których niektóre państwa członkowskie jeszcze nie skorzystały z EFG, pomimo przeprowadzonych masowych zwolnień, a także do zaproponowania odpowiednich rozwiązań w celu zapewnienia, że finansowanie z EFG będzie rozdzielane zgodnie z unijnym celem, jakim jest wspieranie gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności oraz solidarności między państwami członkowskimi (art. 3 TUE);

16. podkreśla, że EFG powinien w dalszym ciągu finansować jedynie te działania w ramach aktywnej polityki rynku pracy, które uzupełniają środki przewidziane w prawie krajowym w przypadku masowych zwolnień; proponuje ponadto, by w przyszłości dodatkowo finansowanym z EFG towarzyszyły zawsze działania w zakresie szkoleń i przekwalifikowania, finansowane również z EFG, a także, by dotacje te nie zastępowały środków przewidzianych w prawie krajowym, wspólnotowym lub w umowach zbiorowych;

17. zwraca się do Komisji z wnioskiem o zbadanie możliwości dostosowania poziomu współfinansowania EFG do poziomu mającego zastosowanie w danym państwie członkowskim w ramach funduszy strukturalnych;

18. wzywa do załączania we wnioskach informacji o źródłach współfinansowania;

19. wzywa Komisję do ściślejszego monitorowania procesu wdrażania w celu zagwarantowania, by wszyscy pracownicy w równym stopniu korzystali z wyników zastosowanych środków, a także do sporządzenia bazy danych najlepszych praktyk i wzorców;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

Ustanowienie Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej

P7_TA(2011)0432

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej

(2013/C 56 E/16)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 123 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 214 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej „w celu ustanowienia ram wspólnego wkładu młodych Europejczyków w akcje pomocy humanitarnej Unii ustanawia się Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej”,

B. mając na uwadze, że w dniu 23 listopada 2010 r. Komisja wydała komunikat pt. „Wolontariat jako wyraz solidarności obywateli UE – wstępne refleksje na temat Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej”,

C. mając na uwadze, że rok 2011 jest Europejskim Rokiem Wolontariatu,

1. oświadczają, że działalność humanitarna jest podstawowym wyrazem europejskiej wartości solidarności;